

РЕШЕНИЕ

№ 262

гр. Плевен, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Валери Цв. Ц.

при участието на секретаря ПЕТЯ П. АНТОВА
като разгледа докладваното от Валери Цв. Ц. Административно наказателно
дело № 20234430200868 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН

Образувано е по материали по внесена преписка №253/11.04.2023г. по
регистрите на РДГ-Ловеч, въз основа на АУАН серия Б00А 2022г., № 253 от
11.04.2023, съставен срещу Т. Б. М. с ЕГН:*****, с адрес с.Пелишат,
общ.Плевен, ул. ***, за извършени нарушения по чл.213 ал.1, предложение
седмо, т.1 от ЗГ и по чл.213 ал.1, предложение седмо, т.2 от ЗГ.

*** на РДГ - Ловеч, в качеството му на административнонаказващ
орган, е изпратил материалите по административнонаказателна преписка №
253/11.04.2023г. до Районен съд - Плевен с искане да бъде наложено
административно наказание "безвъзмезден труд в полза на обществото"
спрямо нарушителя Т. Б. М. за извършените от него нарушения по чл.213
ал.1, предложение седмо, т.1 и т.2 от ЗГ.

Административнонаказващият орган *** на Регионална дирекция по
горите - Ловеч, не се явява представител и не изразява становище по

съществува на спора.

Нарушителят Т. Б. М., редовно призован, се явява лично, като признава извършеното нарушение и моли съда да не му налага наказание безвъзмезден труд, тъй като същият е с *** ТНР и не е в състояние да полага труд, заради заболяването си.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Акт за установяване на административно нарушение №253/11.04.2023г. е съставен на 30.03.2023г., за това, че на 30.03.2023г. в с. Пелишат, общ. Плевен, ул. ***, съхранява с стопанска постройка в двора на дома си 0,7 пр. м³ дъбови дърва за огрев, немаркирани с контролна горска марка, общинска или производствена марка и без превозен билет, доказващ законния й произход.

По делото е приложено наказателно постановление №456 от 16.01.2023г., издадено от ***а на РДГ – гр. Ловеч, въз основа на актова преписка №456 от 05.10.2022г. и акт сериен №000384 от 26.09.2022г., срещу Т. Б. М., затова че на 26.09.2022г. в с. Пелишат, общ. Плевен, ул. ***, съхранявал в стопанска постройка в двора на дома си 4,5 пр. м³ /четири цяло и пет пространствени кубически метра/ дърва за огрев от ясен, немаркирани с контролна горска марка, общинска или производствена марка и без превозен билет, доказващ законния й произход.

Административнонаказващият орган с това наказателно постановление №456 от 16.01.2023г. е наложил на нарушителя Т. Б. М. административно наказание Глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева по чл. 266 ал.1 вр.чл.213 ал.1 предложение седмо т.1 от Закона за горите и Глоба в размер на 150/ сто и петдесет/ лева по чл.266 ал.1 вр.чл.213 ал.1 предложение седмо т.2 от Закона за горите.

*** на РДГ - Ловеч, в качеството му на административнонаказващ орган, е изпратил материалите по административнонаказателна преписка № 253/11.04.2023г. до Районен съд - Плевен с искане да бъде наложено административно наказание "безвъзмезден труд в полза на обществото" спрямо нарушителя Т. Б. М. за извършеното от него повторно нарушение по чл.213 ал.1, предложение седмо, т.1 и т.2 от ЗГ.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по

законосъобразността на образуването и провеждането на административнонаказателното производство, установи следното:

Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна - *** на РДГ- Ловеч и в срока по чл. 58а от ЗАНН. Административнонаказващият орган е бил сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл. 37, ал. 1 от ЗАНН, съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество искането е неоснователно по следните съображения:

Процесният АУАН №253 от 11.04.2023г. е издаден в съответствие на процесуалните правила: деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя, е квалифицирано по чл.213 ал.1, предложение седмо, т.1 и т.2 от ЗГ.

Съобразно разпоредбата на чл.213 ал.1 от Закона за горите се забраняват покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на: 1. дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка; 2. дървесина, непридружена с превозен билет.

Съдът намира, че действително нарушителят М. на 30.03.2023г. е съхранявал дървесина, немаркирана с контролна горска марка и непридружена с превозен билет.

Съобразно разпоредбата на чл. 266, ал.1 от Закона за горите наказва се с глоба от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, физическо лице, което в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му сече, извозва, товари, транспортира, разтоварва, придобива, съхранява, преработва или се разпорежда с дървесина и недървесни горски продукти. Съгласно ал.3 на същия член, когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е глоба от 1000 до 10000 лв. или безвъзмезден труд в полза на обществото.

Спорът е съсредоточен в това дали нарушенията са били извършени от страна на нарушителя Т. Б. М. в условията на "повторност". В случая следва да се има предвид, че законодателят е указал в ЗАНН какво следва да се разбира под "повторност" на нарушенията, като съобразно § 1, ал. 2 от ДР на ЗАНН, ДВ бр. 109 от 2020 г., влезли в сила на 23.12.2021 г. "Предвиденото

наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго". Законодателят е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал. 1, т. 6 от ДР на ЗАНН "Нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община от същия вид" е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав". А от материалите по делото е видно, че нарушителят М. е бил наказан за извършено от него нарушение по чл.213 ал.1 предложение седмо т.1 и т.2 от Закона за горите, с НП № 456/16.01.2023 г., издадено от ***а на РДГ- Ловеч, влязло в сила на 02.02.2023 г.

Т.е. в едногодишния срок от влизането в сила на наказателното постановление – 2.02.2023 г., нарушителят М. на 30.03.2023г. отново е извършил същите административни нарушения по ЗГ. Следователно извършеното от нарушителя М. изцяло припокрива нормата на "повторност" на нарушенията, описана съвсем изчерпателно от законодателя в посочените по-горе законови норми.

Нарушителят М. е съзнавал общественотоопасния характер на деянията си, предвиждал е техните общественотоопасни последици и е допускал настъпването им, което от своя страна е индиция, че нарушителят е бил наясно, че извършва нарушения от същия вид, но не е съобразил поведението си със законовите норми.

И както стана ясно от изложеното по-горе, нарушителят М. е извършил нарушенията си в условията на "повторност", поради което и спрямо него

следва да бъде приложена нормата на чл. 266, ал. 3 от ЗГ. Настоящият съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушенията, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушенията и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя, който е с влошено здравословно състояние и инвалидизиран с решение на ТЕЛК с *** ТНР, и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл. 12 от ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, следва да приеме искането на административнонаказващия орган за налагането на административно наказание "безвъзмезден труд в полза на обществото" като основателно. Съобразно нормата на чл. 13, ал. 2 от ЗАНН "За административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1".

Тъй като съобразно нормата на чл. 16а от ЗАНН "безвъзмездният труд" е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от две последователни години, съобразно чл. 16а, ал. 2 от ЗАНН. В конкретния случай съда счита, че следва да наложи административни наказания от този вид самостоятелно и в минимален размер за извършените от М. нарушения, т. е. в размер на по 40 часа годишно за нарушенията, съобразявайки се с нормата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН и тежестта нарушенията, подбудите за тяхното извършване и имотното състояние на нарушителя. В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административните наказания от минимално предвиденото за тях, доколкото се касае за съхранение на дърва за огрев. Според материалите по делото нарушителят е съдействал при направената проверка и не оспорва извършеното от него. Поради изложеното, съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно - "безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година" за всяко едно от извършените нарушения.

Водим от горното и на основание чл. 58в, ал. 1, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

НАЛАГА на основание чл.266 ал.3 от Закона за горите на Т. Б. М. с ЕГН ***** от село Пелишат, общ. Плевен, по направеното Предложение от ***а на РДГ – Ловеч с правно основание чл.58а от ЗАНН, за налагане на административно наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото”, по съставения му АУАН серия БООА №000744 от 11.04.2023 година, затова че на 30.03.2023г. в с. Пелишат, общ. Плевен, ул. ***, съхранявал в стопанска постройка в двора на дома си 0,7 пр. м3 дъбови дърва за огрев, немаркирани с контролна горска марка, общинска или производствена марка и без превозен билет, доказващ законния ѝ произход, административни наказания: "безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година" за извършеното повторно нарушение по чл.213 ал.1 предложение седмо т.1 от Закона за горите и "безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година" за извършеното повторно нарушение по чл.213 ал.1 предложение седмо т.2 от Закона за горите.

РЕШЕНИЕТО съобразно разпоредбата на чл. 63а, ал. 1 от ЗАНН подлежи на касационно обжалване по реда на глава дванадесета от АПК пред Административен съд – Плевен на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____